

จารุรินทร์ ภู่งาย 2552: การออกแบบและพัฒนาระบบมหาวิทยาลัยอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย ปรินญาศึกษาศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา) สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์สุรัชย์ ประเสริฐสรวย, ค.ม. 169 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและพัฒนาระบบมหาวิทยาลัยอิเล็กทรอนิกส์ (E-university) ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบการศึกษาในประเทศไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย 2) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวิชาการในระดับอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย 3) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านคอมพิวเตอร์และเครือข่ายสารสนเทศ 4) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษาที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรทั้ง 4 กลุ่ม เพื่อดำเนินการตามวิธีวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 17 คนและแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 6 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยควอไทล์

ผลการวิจัยสรุปว่า ระบบมหาวิทยาลัยอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความเหมาะสมกับระบบอุดมศึกษาในประเทศไทย ควรมีองค์ประกอบดังนี้ 1) บริบทของมหาวิทยาลัยอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย ปรินญาและวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีในการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้ศึกษาด้วยตนเองผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา 2) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย E-Budget ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงบประมาณ E-Staff บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอย่างดี E-Learning Resources ที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นทรัพยากรการเรียนและระบบสนับสนุนการเรียนรู้ E-Curriculum หลักสูตรที่ออกแบบให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน E-Students นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 3) กระบวนการดำเนินงานที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านต่างๆ ได้แก่ E-Management ที่เน้นการบริหารจัดการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ E-Learning Management เน้นการจัดการเรียนรู้ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และ E-Evaluation Learning ที่เน้นการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์

Jarurin Phuraya 2009: Design and Development of E-university System in Thailand.
Doctor of Education (Educational Technology), Major Field: Educational Technology,
Department of Educational Technology. Thesis Advisor: Associate Professor
Surachai Prasertsaruay, M.Ed. 169 pages.

The purposes of this research were to design and develop E-university system which appropriate and relevant to Thai education system. The samples were qualified academics in higher education institutes offering programs via network system and expertise on E-university. They were categorized into four groups; 1) university administrators; president, vice president, dean and also director 2) academic who engaged in curriculum design, teaching staffs, curriculum evaluators 3) expertise in computer and information technology network, and 4) teaching staffs in instructional media and audio-visual. By purposive sampling, seventeen samples are drawn from these four groups for Delphi technique and six samples were focus group discussion. Statistical analysis were frequency, median and Interquatile Range (IR).

The findings revealed that the appropriate E-university conceptual model should compose of three main components including 1) Context of E-university consists of Philosophy and Objectives which aim to promote the use of IT and internet to expand accessibility to education for all learners 2) Input Factors of E-university are E-Budget using IT for financial and budget management, E-Staff who have skilled personal in IT very well, E-Learning Resources using computer as resources and delivery systems, E-Curriculum designing for interactive study, and E-Students who capable students for e-learning system, and 3) Process Factors of E-university: E-Management; electronics based management, E-Learning Management and E-Evaluation Learning that are controlled and managed by electronics systems and IT .